

OSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 11 0 U 041868 26 U
Dana 06.07.2026. godine

Okružni sud u Banjoj Luci, sudija Aleksandra Ždral, kao sudija pojedinac, uz učešće Daliborke Tendžerić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“, Krfska 64e, zastupanog po Divjak Borisu, predsjedniku Upravnog odbora, protiv tuženog Ministarstva saobraćaja i veza Republike Srpske, Banja Luka, Trg Republike Srpske broj 1, zbog „ćutanja uprave“, u predmetu pristupa informacijama, donio je dana 06.07.2026. godine sljedeću:

P R E S U D A

Tužba se uvažava i slijedom toga nalaže tuženom, da u roku od 30 dana od dana prijema presude, odluči o žalbi tužioca od 08.07.2025. godine.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom podnesenom ovom sudu 15.05.2026. godine, tužilac je pokrenuo upravni spor protiv tuženog Ministarstva saobraćaja i veza Republike Srpske, zbog „ćutanja uprave“, navodeći u tužbi da se dana 15.12.2021. godine obratio tuženom s pozivom na odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske i zatražio dostavu kopije Ugovora o koncesiji za gradnju autoputa Banja Luka-Prijedor sa kompanijom „SDS-CCI BH“ koja je u Banja Luci registrovana kao predstavništvo kineske kompanije „China Shadong International Ekconomic and Technical Cooperation Group“. Postupajući po zahtjevu tuženi je donio rješenje broj 13.03/345-3168/21 dana 20.12.2021. godine kojim je odbio pristup traženim informacijama. Na ovo rješenje tužilac je izjavio žalbu, a tuženi ga je dopisom broj 13.03/345-3168/21 od 29.12.2021. godine obavijestio da bio odlučivanjem o žalbi bio narušen princip dvostepenosti. Kako je tužilac smatrao da je tuženi prkršio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama i Zakona o opštem upravnom postupku, obratio se Upravnoj inspekciji Republike Srpske i instituciji Ombudsmena za ljudska prava BiH, da preduzmu mjere iz svoje nadležnosti. Nakon obraćanja tužioca navedenim institucijama tuženi je donio rješenje broj 13.03/345-3168/21 od 14.02.2022. godine kojim je odbio žalbu tužioca. Protiv navedenog rješenja vođen je upravni spor koji je okončan presudom ovog suda broj: 11 0 U 031273 22 U od 11.10.2022. godine, kojom je tužba usvojena. Na presudu suda tuženi je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, a Vrhovni sud Republike Srpske uvažio je zahtjev tuženog, te donio presudu broj 11 0 U 031273 23 Uvp od 14.5.2025. godine, nakon čega je Okružni sud u Banjaluci donio rješenje broj: 11 0 U 031273 25 U2 dana 11.6.2025. godine kojim je tužbu odbacio. Tužilac je dana 08.07.2025. godine tuženom dostavio žalbu na postupanje i pozvao se na član 198 stav 6 Zakona o opštem upravnom postupku, ali nije primio odluku o žalbi, pa se dana 17.02.2026. godine obratio tuženom sa zahtjevom da u skladu sa članom 17 Zakona o upravnim sporovima donese odluku, a ukoliko tuženi ne donese odluku

tužilac će pokrenuti upravni spor. Tuženi je ponovo dostavio odgovor tužiocu pod brojem 13.03/345-3168/26 od 26.02.2026. godine navodeći da je tuženi već odlučio o zahtjevu tužioca, sem u dijelu koji se odnosi na Prilog broj 23-Finansijski model i da će o tome odlučiti u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 039203 25 U od 22.12.2025. godine. Tužilac dalje navodi da smatra da su se stekli uslovi za podnošenje tužbe zbog „ćutanja uprave“ jer tuženi nije postupio po zahtjevu za donošenje upravnog akta iz razloga što tužilac ima legitimno očekivanje da drugostepeni organ donese odluku po njegovoj žalbi i odluči ima li ili nema tužilac pravo na pristup svim informacijama koje je tražio zahtjevom od 15.12.2021. godine. Dalje, se dodaje da iz sadržaja odgovora tuženog od 26.02.2026. godine jasno proizlazi da tuženi nije odlučio o žalbi izjavljenoj u predmetnom upravnom postupku, a postojanje drugih sporova ili postupaka ne oslobađa tuženog da u zakonom propisanom roku donese odgovarajuću odluku odnosno upravni akt o izjavljenoj žalbi. Iz svih naprijed navedenih razloga tužilac predlaže da sud, postupaju po tužbi, istu usvoji u smislu odredbe člana 31 stav 4 Zakona o upravnim sporovima Republike Srpske, te donese presudu kojom se tužba uvažava i nalaže tuženom da postupi po izjavljenoj žalbi i donese odgovarajuću odluku, pored toga tužilac predlaže da sud obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora tj. troškove sudske takse na tužbu i na presudu, a u smislu članova 5 i 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima.

U odgovoru na tužbu tuženi ističe da je razmatrajući žalbu i sve postupke koji su vođeni nakon što je doneseno rješenje Okružnog suda u Banja Luci broj: 11 0 U 031273 25 U2 od 11.06.2025. godine konstatovalo da nije moguće odlučiti o žalbi u smislu Zakona o opštem upravnom postupku, te dodaje da su svi navedeni postupci aktivni i odlučivanje o žalbi u istom predmetu koji se odnose na isti činjenični i pravni osnov je u suprotnosti sa načelima upravnog postupka i pozitivnim pravnim propisima.

(„Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), na osnovu navoda tužbe i sadržine upravnog spisa odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da se dana 15.12.2021. godine tužilac, pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske, uputio zahtjev za pristup informacijama tuženom, te zatražio dostavu određenih informacija koje su pod kontrolom tog organa, tj. da prvostepeni organ u zakonom propisanom roku dostavi kopiju Ugovora o koncesiji za gradnju autoputa Banja Luka-Prijedor. Tuženi je donio rješenje broj 13.03/345-3168/21 dana 20.12.2021. godine kojim je odbio pristup traženim informacijama. Na ovo rješenje tužilac je izjavio žalbu, a tuženi ga je dopisom broj 13.03/345-3168/21 od 29.12.2021. godine obavijestio da bio odlučivanjem o žalbi bio narušen princip dvostepenosti. Tuženi ponovo donosi rješenje po istom zahtjevu, a nakon više upravnih sporova pred ovim sudom, i to rješenje broj 13.03/345-3168/21 dana 14.02.2022. godine na koje je tužilac izjavio žalbu dana 08.07.2025 godine, nakon što je okončan upravni spor broj 11 0 U 031273 25 U od 11.06.2025. godine. Kako tuženi nije odlučio po žalbi tužilac je dana 17.02.2026. godine podnio zahtjev za donošenje upravnog akta po žalbi. Postupajući po žalbi i zahtjevu za donošenje upravnog akta po žalbi tuženi je dostavio odgovor pod brojem 13.03/345-3168/21 dana 26.02.2026. godine.

Odredbom člana 8 ZUS propisano je da se pod uslovima iz člana 17 tog zakona, upravni spor može pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt, pa je tužilac pokrenuo upravni spor zbog ćutanja uprave.

Članom 17 stav 1 istog zakona propisano je da ako drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u posebnom propisu određenom kraćem roku (rokovi propisani Zakonom o slobodi pristupa informacijama) donio rješenje po žalbi stranke protiv rješenja prvostepenog organa, a ne donese ga ni u daljem roku od 15 dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

U sudskom postupku, kada se radi o tužbi zbog „ćutanja administracije“, napada se sama činjenica „ćutanja“ nadležnog organa, te od suda traži intervencija za donošenje upravnog akta. Dakle, sud ispituje samo da li su ispunjeni formalni uslovi za podnošenje tužbe, pri tome ne upuštajući se u meritum same upravne stvari. Tužilac je uz tužbu dužan priložiti dokaze o ispunjavanju procesnih uslova iz člana 17 ZUS, jer se tužba ne može podnijeti prije isteka zakonskih rokova. Znači, da bi tužba zbog „ćutanja administracije“ bila valjana, procesni uslovi iz člana 17 ZUS, moraju biti ispunjeni u momentu podnošenja tužbe i ne mogu se naknadno ostvariti.

U konkretnom slučaju, tužilac je dana 08.07.2025. godine podnio žalbu tuženom protiv rješenja broj 13.03/345-3168/21 dana 14.02.2022. godine pozivajući se između ostalog i na odredbu člana 198 stav 6 Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu ZOUP) i ponovni zahtjev za donošenje upravnog akta od 17.02.2026. godine za postupanje u skladu sa članom 17 Zakona o upravnim sporovima, pri čemu je poštovao rokove propisane ZUS.

Kako tuženi nije odlučio o zahtjevu koji je postavljen u vezi odlučivanja po žalbi u upravnom postupku, a ni naknadno po urgenciji, zahtjevu od 17.02.2026. godine, a prema stanju spisa i odgovora na tužbu to nije učinio ni do donošenja odluke u ovoj upravnoj stvari, to su ispunjene zakonske pretpostavke iz člana 17 stav 1 ZUS, za donošenje presude zbog „ćutanja administracije“.

Imajući u vidu naprijed navedeno, na osnovu ovlašćenja iz člana 31 stav 4 ZUS, odlučeno je kao u izreci presude.

U smislu člana 50 ZUS, tuženi je u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, od dana prijema ove presude, donese odluku u predmetnom upravnom postupku po zahtjevu tužioca.

Odluka o troškovima spora koje je sud dosudio tužitelju temelji se na odredbi člana 5 i 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 63/11), a u vezi s članom 386 stav 1, 387 i 396 stav 1, stav 2 i 3 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13) i odnosi se na troškove sudskih taksi u iznosu od 200,00 KM, shodno Tarifnom broju 22 i 23 Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20).

Iz naprijed navedenih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Daliborka Tendžerić

Sudija

Aleksandra Ždral

